

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

- Εν Ἀθήναις 99, 10
- » ταῖς ἐπαρχίαις » 12
- » τῇ ἀλλοδαπῇ » 20

Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτησίαι καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὅπῃ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ μνημείου τοῦ Βύρωνος, τοῦ ἀνεγειρομένου ἐπιμελείας τοῦ ὀμνήμου συλλόγου, ἡ ἐν Σύρῳ ἐπιτροπὴ αὐτοῦ εἰσέπραξεν εἰς δραχμας 665.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2210. Ἔστιαι. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος I', 21 Σεπτεμβρίου 1880. Ἀριθ. 247 (195). Λεπτά 20. Ἀθήναι, γραφεῖο τῆς «Ἐστίας». ὁδὸς Σαβάνου, ἀρ. 6, 4^ο, σελ. 16. Περιεχόμενα: Στραγίς τῆς κοινότητος Ἄνω Σύρου ἐν ἔτει 1771. — Ἄνω οἰκογενεῖς. (Μυθιστορία Ε. Μαλλοῦ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Μετάφρασις Ἀλ. Ρ. Παγκαθῆ). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιτάφης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaslon Tissandier. Μετάφρασις Ἐλίτης Σ. Σούτσου). — Ἐν φιλίᾳ. — Σταφυλοθεραπεία. — Νοσημοσύνη φωνῆς. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλλήθαια. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2211. Ὁ Κρόνος, ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1881. Ἐκδίδεται τῇ ἐπιμελείᾳ συνεργασίᾳ ὀμνήμων λογίων καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρχιεροῦ Ἰπποκρυπίου ὑπὸ Νικολάου καὶ Περικλέους Ρομποτοῦ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Σ. Ἰγνατιάδου, 1880. 12^ο, σελ. 159.

2212. Ἐμπροσθεὶς ὁδηγὸς ὑπὸ I. Πατωβίδου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1880, ἐκ 35 τυπογραφικῶν φύλλων. Τιμῆται ἡμισεῖς ὀθωμανικῆς λίρας.

2213. Ἐπιτροπὴ τῶν παραλλήλων βίων τοῦ Πλουτάρχου διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα πρὸς ἀνάγνωσιν ὑπὸ Ἀντωνίου Βλάση. Ἐκδοσις πρώτη, μετὰ εἰκονογραφίαν. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλασῷ, 1880, ἀρ. 1 50.

2214. Αἱ κατακρήσεις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ κ. T. de Sechelles. Μετάφρασις ἀνωμόμου φοιτητοῦ τῆς νομικῆς, 1880, φυλ. εἰς 12^ο.

2215. Λόγος ἀρβέλιμος τοῖς ἀκριβῶς εὐθεσίᾳ προαιρουμένοι, ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Ἰερωνύμου Ἰερομονάχου, ἱεροκήρυκος. 1880, φυλ. εἰς 8^ο.

2216. Συλλογὸς ἡ Ἀνατολή. Κανονισμὸς τοῦ ἐν Σμύρῃ ἑλληνικοῦ Συλλόγου ἡ Ἀνατολή. Ἐν Σμύρῃ, τύποις Ν. Δαμιανοῦ, 1880. 8^ο, σελ. 16.

2217. Κανονισμὸς τῶν ἐν ταῖς νομαρχίαις δημορῶν, μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ὑπὸ Θεμ. Κτενᾶ. Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἱ. Καπνισάκη. Ἐν Σμύρῃ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου I. Καπνισάκη, 1880, 8^ο, σελ. 24.

2218. Οἱ βασιλεῖς ἐν ἐξορίᾳ. μυθιστορία Ἀλφόνσου Δουδέ, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Δ. Βάρλα. Ἀθήνησι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Πάσχαρη, 1880, ἀρ. ν. 3.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Α. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀπερσάθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ σύστασις ἐκκλησιαστικοῦ περιοδικοῦ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἐκδομένου ὑπὸ τῶν τίτλων «Ἀλήθεια». Ἐναρκίαι τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ γενήσεται τὴν 1 προσεχούσῃ Ὀκτωβρίου. Ἐργον δὲ τοῦ περιοδικοῦ ἔσται τὸ δημοσιεῖν:

Βιθσεις περὶ τῶν διοικητικῶν πραγμάτων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῶν ἄλλων πατριαρχικῶν καὶ μητροπολιτικῶν ὁρώνων ὡς καὶ τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων αυτοεσάλων Ἐκκλησιῶν.

Ἐπίσημα καὶ ἄλλα ἔγγραφα, σχεδόν ἔχοντα πρὸς τὰ πράγματα τοῦ γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Στατιστικὰς γνώσεις περὶ τῆς ἐν Τουρκίᾳ ἐκπαίδευσως, περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐν τῷ Κράτει ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Βιθσεις περὶ τῶν διοικητικῶν πραγμάτων καὶ τῆς πορείας τῶν ἐτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Πραγματεῖαι διαφόρων, ἀφῆρα κύρια περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ ἄλλων παντοῖαν ὕλην σύμφωνον πρὸς τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν σκοπὸν, ὃν ἀνέλαβε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἐν λόγῳ σύγγραμμα.

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐκ Λεσδαίας περὶ τῶν ὑπὸ τὸν λέοντα τῆς Χαϊρωνείας εὐρεθέντων νεκρῶν, γράφει ἡ «Ὁρα», ἀποσπόμεν τὰ ἑξῆς:

«Μέχρι τοῦδε ἠρευνήθησαν νεκροὶ 220, ὀπολείονται δὲ ἀνερευνητοὶ περὶ τοὺς 40. Μεταῦ τῶν ἠρευνηθέντων νεκρῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν καὶ ἐνεστῶσαν ἑβδομάδα εὐρέθησαν δύο ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς λόγγας σιδηρᾶς ἐμπειρηγίας ὁ εἰς τούτων ἔφερε τὴν λόγγην ἐμπειρηγίαν εἰς τὸ στήθος διὰ τῆς δεξιᾶς κλειδοῦ, ὁ δ' ἕτερος ἔφερε δύο λόγγας ἐμπειρηγίας ἐντὸς τῆς λεκανῆς, τὴν μὲν διελθούσαν διὰ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ καὶ δεξιῷ ἀνωμόνῳ ὀστοῦ καὶ καθήκουσαν μέχρι τοῦ ἱεροῦ ὀστέου, τὴν δὲ διὰ τῆς κοιλίας καὶ καθήκουσαν μέχρι τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τῆς ἡδίκης συμφύσεως.

Ἐξ σκελετῶν τῶν νεκρῶν, σώαι κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἴσταν καὶ περίεργοι διὰ τὰ κατὰγματα τῶν ὀστέων καὶ τὴν βίαιαν θέσιν καθ' ἣν ἀπέπεσαν ἔνεκα τῶν τραυματίων, εἰσι προπερασασαίμενοι ἵνα ἐξαχθῶσι τῆς θέσεως τῶν διὰ γῆφου καὶ μετακομισθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον, ἵνα εἴσονται ἐκ τῶν περιεργότερων καὶ σεβαστοτέρων θεαμάτων αὐτοῦ».

Τὴν 7 Σεπτεμβρίου (ν. ἔ.) ἐγένετο ἐν Τουρίῳ ἡ ἐπίσημος ἐναρκίαι τῶν ἐργασιῶν τοῦ διεθνικοῦ Συνεδρίου, αὐτιμος σκοπὸς εἶνε ἡ ἔρευνα καὶ συζητήσις τῶν διαφορῶν ζητημάτων τῆς Ἰγυεινῆς. Πρῶτον ἀντικείμενον εἰς ὃ ἐνηκοληθῆν τὸ Συνέδριον ὑπῆρξε τὸ περὶ ὕγιεινῆς τῶν σχολείων τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων.

Ἡ ἐν Λονδίῳ ὀρισταμένη ἐσπρία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐταιρία πρὸς διατήρησιν τῶν ἀρχαίων μνημείων» ἀπεφάσας τὴν συγκρότησιν ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς διαρκοῦς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Βενετίᾳ ἁγίου Μάρκου», ἥτις σκοπὸν προτίθει νὰ προστατεύσῃ τὴν διάσημον ἐκκλησίαν κατὰ πάσης ἀνακαινίσεως ἐλαττωματικῆς καὶ παραβλαπτέουσι τὸ ἀρχικὸν αγίον. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἥτις ἔχει ἔδραν τὸ Λονδίον εἶνε διεθνῆς, καὶ πάντα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη θὰ ἀντιπροσωπεύονται ἐν αὐτῇ. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ὄριση ὁ ἀρχιτέκτων κ. Λύσανθρος Καυταντζόγλου.

Γερμανὸς τις σοφὸς, ὁ ἐν Wiesbaden διδάσκει Victor, ἐκδίδει προσεχῶς περιοδικόν, ἀποβλέπον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ὀρθογραφίας τῶν γλωσσῶν. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, φέρων τίτλον «Zeitschrift für Orthographie», θὰ ἔχη χαρακτηριστὰ διεθνῆ καὶ θὰ συντάσσεται εἰς πολλὰς γλώσσας. Τὸ πρῶτον φύλλον θέλει περιεχεῖ διατριβὴν τοῦ καθηγητοῦ Sayce ἐπιγραφομένη «Διατὶ ζητούμεν μεταρρύθμισιν τοῦ ἀλφαβήτου».

ἕτερον δημοσίευσμα εἶνε τὸν αὐτὸν ἀποβλέπον σκοπὸν ἐξεδόθη πρότινος ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Spelling Reformer».

JOSEF SARTORI

Καὶ αὐτὸς θρηνοῦμεν φίλον ἀγαπητὸν, ὅτις ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῶραν ἐκείνην, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐπανεκάμψεν, οὐδὲ εἶδῃσιν ἀπέστειλεν ἡμῖν ποτὲ.

Ὁ Ἰωσήφ Σαρτώρης ἐγεννήθη ἐν Μονάχῳ τὴν 30 Ἰουνίου 1809 καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς τὴν 3/15 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. Διεκπαρώσας μετὰ πλείυσις ἐπιτυχίας τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς του, τὰς μὲν θεωρητικὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τὰς δὲ πρακτικὰς ἐν τῷ Βασιλικῷ Φαρμακείῳ τοῦ Μονάχου, διωρίσθη ἀλλοτρίως φαρμακοποιὸς τοῦ νέου βασιλείως τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἦλθε τῷ 1833 εἰς Ναύπλιον. Ὅτε ἡ πρωτεύουσα μετεφέρθη τῷ 1835 εἰς Ἀθήνας, ἦλθε καὶ ὁ Σαρτώρης ἐναυθῖα, καὶ ἔμεινεν εἰς τὴν αὐτὴν βασιλικὴν ὀπηρεσίαν μέχρι τοῦ 1862, ὅτε ἀνεχώρησεν, ὀλίγον μετὰ τὸν βασιλεῖα Ὀθῶνα, οἰκογενειακῶς εἰς Μόναχον, ὅπου ἔμεινεν ἕκτοτε. Οἱ νῦν ἀρχαιότεροι φαρμακοποιοὶ